

POEM DE CRĂCIUN

Din vremuri trecute ascult o poveste.
Prin ea glasul mamei astfel mi-a vorbit:
Cu dor de salvare, din câmpuri celeste,
Isus, Prințul slavei, la noi a venit.

În frigul acela când iarna sosește
Maria-ntr-o casă ea loc nu găsea.
În grajd cu-animale un Fiu găngurește
Sub cruntă robie poporul gemea.

Cezarul Augustus dăduse decretul
Să-și numere-n acte pe-ai Romei ostași.
Dar Tatăl din ceruri știuse secretul:
Maria și Iosif prin noapte fac pași.

Coboară în taină spre țara natală,
Se-opresc în Iudeea, oraș Betleem.
Venirea lor astăzi lipsită-i de fală.
De mare mulțime și străzile gem.

Deși vin din David, din viță regească
Ei n-au nicio casă ca han de dormit.
Maria Fecioara e gata să nască
Și-atunci la un staul cei doi s-au oprit.

Din ceruri lumină de îngeri coboară
Vrând parcă Cetatea s-o scoale din somn.
Deși este noapte în frigul de-afară
În iesle Se naște al Cerului Domn.

În grajdul acela de oi și de vite
Căldura-i miracol și mieii-l sunt frați.
Maria și Iosif cu fețe uimite
Privesc la păstorii de-acum adunați:

-,Solie de cântec, de har și lumină
Văzurăm cu toții și-un înger ne-a spus
Că-n noaptea aceasta în ieslea de tină
Născut e Mesia cu nume Isus!...”

Maria ascultă și Iosif tresare...
De-o noapte și-aduce aminte și el
Când solul din ceruri îi face-o chemare:
-,Fii soțul Mariei, iubește-o la fel!

O taină din Ceruri în trupul ei poartă
Din Duhul Se naște Mesia Isus!”
Și Iosif se duce să-i bată în poartă,
S-o ia pe Maria cum îngeru-a spus.

Dar vremea trecuse și, iată, minunea:
În lumea finită Cel Sfânt S-a-ntrupat.
Zidită e puntea ce trece genunea.
Păcatul prin Jertfă va fi-ndepărtat.

Veni-vor prin noapte și magii și steaua
Și grecii și neamuri din multele țări
În strai de lumină mai albe ca neaua
Vestind pe Mesia-n albastrele zări.

Doar tu stai departe cu ochi ca de gheață.
Refuzi îndurarea cu-al dragostei Fiu.
Dar Tatăl te-așteaptă, te cheamă la viață.
O, vino, amice cât nu-i prea târziu!...

Iosif s-a suit și el
din Galilea, din
cetatea Nazaret,
ca să se ducă în
Iudea, în cetatea
lui David, numită
Betleem, pentru
că era din casa și
din seminția lui
David, să se
înscrie împreună
cu Maria,
logodnica lui,
care era
însărcinată.

Luca 2.4-5

CORNELIU LIVANU